

Wiadomość Tygodnia

500. NUMER BIULETYNU – LIST PRZEWODNICZĄCEGO KWPZM

Drodzy Współbracia!

Właśnie po raz 500 ukazał się Biuletyn o życiu osób konsekrowanych. Systematycznie, co wtorek, osiem i pół tysiąca Czytelników znajduje go w swojej poczcie. Tak jest od blisko dziesięciu lat. Można więc mówić o sukcesie tej formy komunikacji, a nawet więcej - o swego rodzaju tradycji. Trzeba dodać, że owa tradycja wyrasta z wytrwałej pracy i pasji jednego człowieka - O. Kazimierza Malinowskiego. Niestrudzony i niezwykle zmotywowany Sekretarz Generalny KWPZM jest pomysłodawcą i redaktorem Biuletynu. Ani nadmiar zajęć, ani wakacje, niskie ciśnienie czy mistrzostwa świata nie są w stanie przeszkodzić w przygotowaniu kolejnego numeru. A przecież złożenie każdego wydania wymaga żmudnego szperania, wyszukiwania aktualnych i ciekawych informacji, redagowania tekstów, cierpliwego nakłaniania współbraci do przesyłania informacji. Zwłaszcza owo nakłanianie bywa dużym wyzwaniem, bo opór zakonników w tej materii, chętnie sięgających po frazę z kultowego filmu „Brunet wieczorową porą” –

...nie wiem, nie znam się, zarobiony jestem... - jest przecież znaczny.

Ojciec Kazimierzu, w imieniu Czytelników, pragnę Ci z całego serca podziękować, za Twoją pracę pełną poświęcenia. Za przekazywanie informacji o naszej działalności. I nie chodzi jedynie o to, że więcej dzięki temu wiemy. Bardziej o to, że lepiej się znamy i bliżej nam do siebie, że wzrasta przekonanie o fenomenie różnorodności życia i pracy, charyzmatów i misji osób konsekrowanych.

Gratuluje uporę, który w Twoim wydaniu jest bez wątpienia cnotą, i zaowocował tak pięknym sukcesem. Niech Ci nie braknie sił i zdrowia na dalsze lata.

Twoje wieloletnie starania odwzajemniamy wdzięczną braterską modlitwą. Plurimos annos!

O. Janusz Sok, CSsR
Przewodniczący KWPZM

Nasz Dziennik

warszawska gazeta

niedziela TYGODNIK KATOLICKI

GOŚĆ POLSKI
NIEDZIELNY

eKai

Biuletyn Tygodniowy CiZ
Biuletyn Centrum Informacyjnego Zakonów opracowywany przez zespół portalu internetowego www.zyciezakonne.pl i sekretariat Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich
26 czerwca – 2 lipca 2018 26/2018 (487)

W POLSCE PL

idziemy

KLIMATY
SWANNY

wiara.pl

Wiadomości krajowe

UROCZYŚCIE JUBILEUSZU ŚW. STANISŁAWA KOSTKI W PŁOCKU



Idąc z orędziem ewangelicznym do człowieka współczesnego Kościół nie może nigdy zamilknąć, z lęku czy braku odwagi ani z chęci przypodobania się komukolwiek. Do takiej postawy potrzeba mądrości. Takiej postawy uczy nas od 450 lat św. Stanisław Kostka.

Dlatego jest aktualny i ponadczasowy – mówił kard. Kazimierz Nycz w płockiej katedrze. Metropolita warszawski wygłosił homilię podczas Mszy św. z udziałem biskupów zebranych w Płocku z okazji Roku Jubileuszowego św. Stanisława Kostki.

Msza św. w bazylice katedralnej w Płocku we wtorek 25 września zakończyła pierwszy dzień obrad 380. Zebrania Plenarnego Konferencji Episkopatu Polski. Eucharystii przewodniczył nuncjusz apostolski w Polsce abp Salvatore Pennacchio, a homilię wygłosił metropolita warszawski kard. Kazimierz Nycz.

Kard. Nycz w homilii przybliżył postać św. Stanisława Kostki, patrona Polski, młodzieży i diecezji płockiej. Mówił, że jest on „jaśniejącą perłą”, która rozświetliła teren, z którego pochodził. Metropolita warszawski podkreślał, że św. Stanisław stawiał sobie wymagania duchowe i ascetyczne. Odnosząc się do czasów współczesnych, zauważył, że wychowanie młodych jest zawsze sprawą najważniejszą, ale zarazem trudną, stawiającą pytania o to, jak trafić do młodego człowieka, jak odpowiadać na pytania egzystencjalne. „Oprócz reguł wychowaw-

czych, potrzeba autentycznego świadectwa wiary” – podkreślał kard. Nycz.

Na początku Mszy św. słowo do zebranych w katedrze wygłosił biskup płocki Piotr Libera. Przypomniał on historię bazyliki, w której spoczywają prochy książąt piastowskich, m.in. Władysława Hermana, Bolesława Krzywoustego i Bolesława Kędzierzawego. Podkreślił też, że w istniejącym w przeszłości na Tumskim Wzgórzu klasztorze benedyktynów kwitła „wymiana myśli, ksiąg i dzieł sztuki z Rzymem, Krakowem i Magdeburgiem, z Gnieznem i Liege”, czego najwymowniejszą pamiątką są słynne Drzwi Płockie, a także niedawno odzyskany „Pontyfikał Płocki” z XII wieku.

Krótkie słowo na zakończenie Mszy św. wygłosił abp Salvatore Pennacchio. Nuncjusz apostolski podkreślił, że św. Stanisław mimo, że był młody, to wiedział, co dla niego dobre, i umiał podjąć decyzję oraz ją zrealizować mimo przeszkód. „Niech ten święty patron wspiera nas w mądrym podejmowaniu decyzji” – powiedział.

Oprawę muzyczną Eucharystii zapewnił Płocki Chór Katedralny Pueri et Puellae Cantores Plocenses i Brass Quintet Canzona. Wydarzenie było transmitowane w kanale YouTube przez Katolickie Radio Diecezji Płockiej.

Msza św. w bazylice katedralnej płockiej 25 września z udziałem polskich biskupów była wpisana w obchody Roku św. Stanisława Kostki. Zainaugurowano je 20 sierpnia 2017 r. w Rostkowie koło Przasnysza z udziałem abp. Stanisława Gą-

deckiego z Poznania, przewodniczącego Konferencji Episkopatu Polski. Rok św. Stanisława Kostki zakończy się w diecezji płockiej w niedzielę Chrystusa Króla 25 listopada w parafii pw. św. Stanisława Kostki w Rypinie. Za: www.episkopat.pl

NADANIE IMIENIA ISKK

Instytut Statystyki Kościoła Katolickiego SAC w dniu 25 września uzyskał imię ks. prof. Witolda Zdaniewicza. Uroczystego aktu nadania imienia dokonał dyrektor ISKK ks. Wojciech Sadłoń w obecności prowincjała pallotyńów ks. Zenona Hanaśa oraz uczestników konferencji naukowej poświęconej dorobkowi naukowemu ks. prof. Witolda Zdaniewicza oraz lubelsko-warszawskiej szkoły socjologii.

W trakcie konferencji wielokrotnie podkreślano, że ks. Witold Zdaniewicz zasługuje na miano jednego z najbardziej znaczących europejskich socjologów religii. Znani polscy socjologowie nakreślili zasadnicze rysy socjologii ks. Zdaniewicza. Prof. Janusza Mariański wskazał wątki personalistyczne w publikacjach ks. Zdaniewicza. Prof. Elżbieta Firlit wskazała na powiązania pomiędzy pracami socjograficznymi oraz pogłębionymi analizami socjologicznymi prowa-

dzonymi przez ks. Zdaniewicza. Ks. prof. Sławomir Zareba ukazał wkład ISKK w prowadzenie badań nad religijnością młodzieży. Prof. Andrzej Ochocki przytoczył badania ISKK dotyczące kwestii publicznych, zaś prof. Maria Sroczyńska badania dotyczące młodzieży.



Prof. Wojciech Świątkiewicz zaprezentował wyniki badań ISKK wskazujące na wzrost popularności indywidualnych rytuałów religijnych. Prof. Włodzimierz Okrasa z kolei w sposób empiryczny wykazał istnienie statystycznej zależności pomiędzy religijnością a dobrosta-

nem w Polsce, co nazwał „hipotezą Zdaniewicza”. Dr Marcin Jewdokimow zaprezentował badania ks. Zdaniewicza nad zakonami. Przytaczając światową literaturę dotyczącą życia zakonnego, uznał ks. Zdaniewicza za jednego z najważniejszych badawczy zakonów w świecie.

Akt nadania imienia ISKK poprzedziły również osobiste wspomnienia ks. prof. Witolda Zdaniewicza oraz poświęcenie nowych pracowni badawczych. W uroczystości licznie uczestniczyli współpracownicy ks. Zdaniewicza z wielu ośrodków naukowych, pracownicy Głównego Urzędu Statystycznego, przyjaciele oraz współbracia. Dnia 14 października 2018 r. minie rok od śmierci ks. Witold Zdaniewicza. Tego dnia, czyli w niedzielę o godz. 18 w kościele pallotyńów w Warszawie, przy ul. Skaryszewskiej 12, o godz. 18 zostanie odprawiona Msza św. za założyciela i pierwszego dyrektora ISKK. Za: www.pallotyni.pl

II KONGRES ŚW. O. PIO W GDAŃSKU

W dniach 28-29 września 2018 roku odbył się II Kongres Świętego Ojca Pio w Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku. Kongres związany jest z Jubileuszem 100-lecia od stigmatyzacji Świętego Ojca Pio oraz 50-lecia Jego przejścia do domu Ojca. Ten piękny Jubileusz obchodzony jest na całym świecie. Krakowska Prowincja Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów stała się głównym organizatorem krajowych wydarzeń skierowanych zarówno do czcicieli świętego Stygmatyka, jak i do ludzi pragnących poznać jego sylwetkę.

Bóg, honor i Ojczyzna, te trzy wartości przyświecały Polakom od wielu pokoleń. Jubileusz Świętego Ojca Pio łączy się z jubileuszem 100-lecia odzyskania przez Polskę niepodległości. Muzeum II Wojny Światowej, w którym odbył się kongres, to miejsce nieprzypadkowe. Podczas 18 debat i paneli, staraliśmy się spojrzeć oczyma św. Ojca Pio na naszą wiarę oraz relację z Panem Bogiem. Nie zabrakło również spotkań poświęconych odwadze i honorowi obrońców naszej Ojczyzny. W ten sposób oddaliśmy hołd wielkim Polakom – tak o kongresie opowiadał br. Mateusz Magiera, rzecznik prasowy Krakowskiej Prowincji Kapucynów.

I Kongres Świętego Ojca Pio rozpoczęła uroczysta Eucharystia, sprawowana w kościele pw. św. Jakuba Apostoła w Gdańsku przez JE Wiesława Szlachetkę – Biskupa pomocniczego Archidiecezji Gdańskiej.

Podczas pierwszej, inauguracyjnej debaty, Pan Jarosław Sellin, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego przypomniał zebranym, że każdy powinien dążyć do świętości, bez względu na to, jaką funkcję pełni. Dodał rów-

nież, że o pokój duszy i pokój sumienia trzeba walczyć. Podczas tej samej debaty, Pan dr Karol Nawrocki, Dyrektor Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku skupił się na ukazaniu wydarzeń wojennych nie przez pryzmat zła, które im niewątpliwie towarzyszyły, ale ukazując sylwetki bohaterów, którzy podczas tego trudnego czasu dawali nadzieję ludzkości. Jako szczególnych „herosów” wiary wymienił św. Maksymiliana Marię Kolbego oraz błogosławionych kapucynów męczenników. *W osobie Świętego Ojca Pio widzimy, jak ciężkie jest dojrzewanie do takiej świętości. Przecistawianie się złu wymaga wielkiego poświęcenia.* – mówił historyk.



Ks. Prof. dr hab. Wojciech Zyzak, Lech Dokowicz, dr Mario Salisci, dr Ewa Kurek, Piotr Woyciechowski, Tadeusz Płużański, Ks. Jarosław Wąsowicz SDB, Urszula Furtak, Wiesław Włodek oraz Stanisław Kluzka stanowią tylko początek długiej listy osób, które wzięły udział w panelach i debatach podczas II Kongresu św. Ojca Pio.

Oprócz debat i dodatkowych wydarzeń okołokongresowych, wierni przez cały czas trwania kongresu mieli możliwość uczczenia dwóch wyjątkowych relikwii Świętego Stygmatyka. Jedną z nich stanowi rękawiczka, którą zasłaniał stygmaty prawej dłoni, drugą chusta, którą okrywał ranę boku. W kościele pw. św. Jakuba Apostoła w Gdańsku, gdzie były wystawione relikwie, odbywały się nabożeństwa za wstawiennictwem Świętego. Na zakończenie kongresu, Ks. Prof. Dr hab. Wojciech

Zyzak, Rektor Uniwersytet Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie, sprawował Mszę świętą, oraz polecał dobremu Bogu wszystkich czcicieli świętego Stygmatyka.

II Kongres Świętego Ojca Pio w Gdańsku dobiegł końca, jednak Jubileusz nadal trwa i Święty z Pietrelciny nie jednym nas jeszcze zaskoczy.

Za: www.kapucyni.pl

DZIĘKCZYNIENIE PAULISTÓW NA JASNEJ GÓRZE

Cała prowincja, czyli 25 braci i księży ze zgromadzenia św. Pawła (pauliści) wraz z pozostałymi przedstawicielami zgromadzenia rodziny św. Pawła m.in. z Ukrainy i siostrami Uczennicami dziękowali w poniedziałek, 24 września na Jasnej Górze. W czasie modlitwy, wśród wielu dzieł, dziękowano za działalność wydawniczą zgromadzenia, która funkcjonuje pod nazwą Edycji św. Pawła.

„Spotkanie związane jest z kończąca się kapitułą prowincjalną, czyli zgromadzeniem regionalnym. Raz na trzy lata gromadzimy się wszyscy jako cała prowincja, aby dokonać podsumowania minionego okresu, aby opracować też linie na kolejną kadencję na kolejne trzy lata oraz aby wybrać zarząd prowincji – opowiada ks. Daniel Łuka, paulista, dyrektor Edycji św. Pawła – Dzisiaj kończymy tę kapitułę, jesteśmy po wyborach nowego zarządu i chcemy to wszystko co już za nami i co przed nami zawierzyć Matce Bożej”.

„Były to trzy lata bardzo intensywne zarówno jeśli chodzi o życie duchowe, o różnego rodzaju wydarzenia, które miały

miejsce, ale też różnego rodzaju inicjatywy apostołskie, zarówno te wydawnicze, ale nie tylko. Przez ten czas możemy cieszyć się nową wspólnotą, nową Fundacją na Ukrainie, i ukonstytuowaniem formalnym nowej wspólnoty, nowego domu i nowego wydawnictwa na Ukrainie we Lwowie.



Myślę, że to jest jedno z najważniejszych wydarzeń, które miało miejsce w tym czasie. Ale myślę, że każdy z nas ma za co dziękować Panu Bogu i Matce Najświętszej. Dzisiaj kończymy pewien etap i zaczynamy nowy” – podkreśla ks. Daniel Łuka.

Pauliści wzięli udział we Mszy sprawowanej o godz. 13.30 w Kaplicy Matki Bożej. Eucharystii przewodniczył i homilię wygłosił ks. Wojciech Turek, paulista, nowy prowincjał Zakonu św. Pawła w Polsce. Słowa powitania w imieniu ojców i braci paulinów wypowiedział o. Tomasz

Lesniewski, redaktor naczelny dwumiesięcznika „Jasna Góra”.

„Dziś nie bez powodu jesteśmy w tym miejscu, przecież mogliśmy zatrzymać się w swoich parafiach, w swoich domach, dlaczego tu przyjeżdżamy? Dlaczego tu przybywamy, dlaczego tak bardzo zabiegamy, żeby tu być? – Bo tu jest nasza Mama, którą wszyscy na swój sposób indywidualny kochamy, która jest zawsze blisko nas, która zawsze nas wspiera, dla której nikt nie jest kimś dalekim, my wszyscy jesteśmy przy Niej najbliżej jak to możliwe – mówił w homilii ks. Wojciech Turek

– Dziękujemy Tobie Matko, że możemy tutaj być, że Ty nas zawsze przyjmiesz i prosimy Cię wspieraj nas w naszym życiu, abyśmy mogli być ludźmi szczęśliwymi, abyśmy mogli tym szczęściem dzielić się z innymi, abyśmy stąd odeszli w nasze życie pełni nadziei, radości, pokoju, nawet jeśli nie jest łatwo, nawet jeśli piętrzą się trudności, aby ta nadzieja przewyższała wszelki lęk, wszelką obawę. I oto tutaj też prosimy”.

Na zakończenie Mszy św. nastąpiło zawierzenie Matce Bożej wszystkich dzieł i całego Zakonu

Za: www.jasnagora.com

POLSCY REDEMPTORYŚCI O MISJI ZGROMADZENIA W EUROPIE

Misja Zgromadzenia Redemptorystów w Polsce i Europie, nawrócenie osobiste i wspólnotowe oraz dostosowanie struktur do potrzeb ewangelizacji do główne tematy spotkań redemptorystów, które odbywają się na przełomie września i października br. w Toruniu i Tuchowie.

Prawie 150 Współbraci, wliczając w to także najmłodszych braci na etapie formacji, bierze udział w dniach skupienia, refleksji oraz braterskiej dyskusji nad misją redemptorystów w Polsce i Europie. Podobne spotkania odbyły się już w prawie wszystkich prowincjach na świecie i końcem tego roku należy spodziewać się propozycji tzw. restrukturyzacji zgromadzenia także w Europie, a w latach 2019-22 podjęcia ostatecznych decyzji i wcielenia ich w życie w konkretnych warunkach geograficznych, społecznych i kulturowych.

Proces restrukturyzacji może przynieść łączenie niektórych prowincji zgromadzenia, opuszczenie miejsc lub rodzaju prac, które nie spełniają już kryterium bycia misyjnymi, ale również zaowocować podjęciem nowych zadań ewangelizacyjnych i udaniem się w regiony i do grup społecznych, gdzie redemptoryści powinni pełnić swój charyzmat głoszenia Ewangelii ubogim i najbardziej opuszczonym.

Tematem obecnego sześciolecia u redemptorystów są słowa „Świadkowie Odkupiciela: solidarni w misji w poranionym świecie” zainspirowane przez Konstytucje Zgromadzenia i rekolekcje prowadzone przez kard. Luisa Tagle z Filipin dla członków Kapituły Generalnej w 2016 r w Tajlandii.

Spotkania animują Przełożony Generalny o. Michael Brehl CSsR, jego Wikariusz o. Alberto Eserverri CSsR, Radny Generalny o. Pedro Lopez CSsR oraz Koordynator Konferencji Redemptorystów Europy o. Johannes Römelt. o. Mariusz Mazurkiewicz CSsR, Toruń

Za: www.redemptor.pl



O. MIROSLAW CHMIELEWSKI CSSR DYREKTOREM KONWIKTU

O. Mirosław Chmielewski CSsR na wniosek rektora KUL ks. prof. dra hab. Antoniego Dębińskiego został mianowany przez abpa Stanisława Budzika, Wielkiego Kanclerza KUL, dyrektorem Konwiktów Księżych studentów Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II w Lublinie. Nominacja została wręczona przez Księdza Rektora KUL dnia 25.09.2018 r.

Dom Księżych studentów i wykładowców KUL jest jednym z największych na świecie domów kapłańskich. Dzieje tego gmachu wiążą się nie tylko z historią uczelni. O wiele bardziej związane są z losami jego mieszkańców, których kolejne pokolenia już od 100 lat kształcą się

w murach katolickiego uniwersytetu, formującego świeckich i duchownych do służby Bogu i Ojczyźnie.



W przeszłości Konwiktem zarządzali m in.: o. Jacek Woroniecki OP, ks. Władysław Kornilowicz, sługa Boży ks. Wincenty Granat, bp Jan Szlaga, bp Kazimierz Ryczan, ks. Zbigniew Wit, ks.

Kazimierz Świąt i ks. Marek Grygiel TChr.

Obecnie w Konwiktach mieszka stu dwudziestu pięciu księży diecezjalnych i zakonnych z całej Polski, w tym także grupa kapłanów z Nigerii (20) oraz pracownicy naukowcy uczelni. W Domu Księżych mieszka i pracuje także wspólnota Zgromadzenia Sióstr Sług Jezusa oraz Ojcowie Jezuici, posługujący w kościele akademickim KUL.

Kadencja dyrektora Konwiktów trwa 4 lata. Do jego zadań, we współpracy z wicedyrektorem, ojcami duchownymi oraz z przedstawicielami mieszkańców, jest troska o duchowe i administracyjne wymiary domu kapłańskiego oraz o zatrudnionych w nim pracowników.

Za: www.redemptor.pl

XI DNI KARD. ADAMA KOZŁOWIECKIEGO SJ

Bp George Lungu, przewodniczący Konferencji Episkopatu Zambii za zasługi dla misji nagrodzony został statuetką „Serce bez granic” podczas uroczystości wieńczącej XI Dni Kardynała Adama Kozłowieckiego, która odbyła się 30 września w Hucie Komorowskiej.

Uroczystość poświęconą wielkiemu misjonarzowi Afryki kard. Adamowi Kozłowieckiemu SJ rozpoczęła Msza św. sprawowana w miejscu jego urodzenia, gdzie obecnie w odbudowanej części rodzinnego pałacu znajduje się muzeum. Eucharystii przewodniczył bp George Lungu. Koncelebrowali ją: bp Krzysztof Nitkiewicz, bp Edward Frankowski i liczni kapłani.

We wspólnej modlitwie wzięli udział przedstawiciele władz samorządowych z wicemarszałkiem województwa podkarpackiego Bogdanem Romaniukiem na czele, zarząd i przyjaciele Fundacji „Serce bez granic”, siostra Regina Mulenga, dyrektor szpitala im. ks. kard. Kozłowieckiego w Lusace oraz Siostry Służebniczki Starowiejskie, które posługują w sierocińcu w zambijskiej Kasisi.

Bp Krzysztof Nitkiewicz podziękował na początku liturgii za pielęgnowanie pamięci o kard. Kozłowieckim, który ukazuje niezmiennie jaki powinien być każdy chrześcijanin, a tym bardziej kapłan. Wyraził jednocześnie nadzieję, że wśród księży

diecezji sandomierskiej znajdą się chętni do pracy misyjnej w Afryce.

Homilię wygłosił ks. Jakub Kołacz SJ, prowincjał Prowincji Polski Południowej Jezuitów, który zwrócił uwagę na to, że jedną z cech kard. Kozłowieckiego była umiejętność wyrzucenia z serca urazów płynących z doznanych upokorzeń i ran oraz zdolność do radosnego i pełnego wdzięczności przeżywania swojego powołania na każdym etapie jego życia.

– Ksiądz kard. Adam Kozłowiecki był doskonałym wzorem tego, w jaki sposób, po doświadczeniu ogromu zła i cierpienia, umieć pogodnie patrzeć na życie i cieszyć się każdą jego chwilą. Potrafił także ten entuzjazm i radość przekazywać innym. Już po nominacji kardynalskiej często powtarzał, że nie ma w nim nic wielkiego, nawet wzrostu. On nieustannie dziękował Bogu za to, co miał, i za dobro, które mogło dokonywać się przez ludzkie ręce – mówił ks. Kołacz.

Na zakończenie Mszy św. przewodniczący Konferencji Episkopatu Zambii podkreślił, że osoba wybitnego misjonarza mocno zbliżyła Zambię i Polskę.

– Kard. Adam Kozłowiecki był wielkim przyjacielem biednych ludzi i poświęcił im swoje życie. Zambia to bardzo docenia. Wielkim ludziom często stawia się pomniki. Upamiętnieniem ks. kard. Kozłowieckiego jest szpital noszący jego imię, który dzia-

ła dzięki otwartości serc wielu ludzi – podkreślał bp George Lungu.



Na zakończenie uroczystości bp Edward Frankowski – prezes obchodzącej 10-lecie powstania Fundacji ks. kard. Adama Kozłowieckiego nagroził zasłużonego dla misji duszpasterza z Zambii statuetką „Zasłużony dla misji”.

W Publicznym Gimnazjum Nr 1 w Majdanie Królewskim o. prof. Jarosław Różański OMI opowiedział o aspektach posługi duszpasterskiej kard. Kozłowieckiego, podkreślając promowanie kultury miejscowej, formowanie rodzimych powołań i zaangażowanie w tworzenie struktur miejscowego Kościoła.

Ks. prof. Marek Ingot, SJ z Rzymu, podzielił się osobistymi wspomnieniami ze spotkań z kardynałem Kozłowieckim. Prelegent podkreślił, że pozostał on do końca skromnym człowiekiem, a godność kardynalską traktował jako wyróżnienie dla wszystkich polskich misjonarzy w Afryce.

Konferencji towarzyszyły występy chóru młodzieżowego Cantata oraz zespołu Soul z Sanka pod batutą Moniki Brewczak. Fundacja im. Księdza Kardynała Adama Kozłowieckiego „Serce bez granic” przyznaje statuetkę o tej samej nazwie osobom duchownym i świeckim, zasłużonym na rzecz misji oraz tym, którzy niosąc pomoc najbardziej potrzebującym, głoszą Chrystusową Ewangelię nadziei i miłości.

Ks. kard. Adam Kozłowiecki urodził się 1 kwietnia 1911 r. w Hucie Komorowskiej k. Kolbuszowej. Był więźniem obozów koncentracyjnych w Auschwitz i Dachau, jezuitą, misjonarzem, pierwszym arcybiskupem metropolitą Lusaki w Zambii. Zmarł w wieku 96 lat we wrześniu 2007 roku. Za: www.jezuici.pl

60 LAT LICEUM DLA CHŁOPCÓW W WIELICZCE

W tym roku Prywatne Liceum Ogólnokształcące oo. Franciszkanów obchodzi 60 rocznicę swojego zaistnienia w Wieliczce. Uroczystości jubileuszowe miały miejsce 22 września br., skupiając wokół szkoły znaczną liczbę jej absolwentów, profesorów oraz sympatyków. Jubileusz dał nam niezwykłą możliwość poznania historii naszej Szkoły. Nie była to jednak zwykła, książkowa historia. Tego dnia mieliśmy okazję spotkania się z historią zapisaną w sercach nauczycieli i absolwentów Serafickiego Kolegium. Była to więc historia żywa, sentymentalna i wzruszająca niekiedy.

Tego dnia, podczas uroczystej Eucharystii, otrzymaliśmy nowy sztandar Szkoły – zaprojektowany przez o. Nikodema

Gdyka OFM, naszego absolwenta. Po Mszy udaliśmy się do nowo powstałej MEDIATEKI wielickiej, gdzie był czas na przemówienia, wspomnienia i podziękowania. Także tu, swoje rozważania na temat wychowania chrześcijańskiego w rodzinie i szkole skierował do nas Pan Profesor Jan Duda – tato Pana Prezydenta Andrzeja Dudy.



Po oficjalnych przemówieniach i podziękowaniach, głos zabrali nasi uczniowie w

sztuce opartej na wybranych tekstach Konstantego Ildefonsa Gałczyńskiego. „Wariacje Biblijne” z naszymi wychowankami wyreżyserował pan Paweł Buszewicz. W części artystycznej wystąpił także nasz absolwent – Pan Patryk Pawluczuk, który w oryginalnym stroju zaprezentował grę na dudach.

Po wspólnym obiedzie wróciliśmy w kolegiackie mury na luźne rozmowy oraz zwiedzanie okolicznościowej wystawy. Szczególną popularnością cieszyły się stare tabla naszych absolwentów, kroniki oraz portrety wcześniejszych Rektorów. Z tej okazji także słowa błogosławieństwa na piśmie skierował do nas Ojciec Święty Franciszek oraz Minister Generalny Zakonu Braci Mniejszych – o. Michael Perry OFM.

Za: www.ofm.krakow.pl

IGRZYSKA MŁODZIEŻY SALEZJAŃSKIEJ W KUTNIE

W dniach 14-16 września odbyły się w Kutnie XXVI Ogólnopolskie Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej. Coroczne zmagania – organizowane od lat w różnych miejscach Polski – zgromadziły tym razem ok. 1000 sportowców z przeszło dwudziestu pięciu Stowarzyszeń Lokalnych Salezjańskiej Organizacji Sportowej z całej Polski.

Otwarcie sportowej imprezy – którą patronatem objął Prezydent Miasta Kutno – odbyło się w piątkowe popołudnie w hali sportowej Szkoły Podstawowej nr 9 w Kutnie, a w uroczystości brali udział przedstawiciele władz lokalnych z miasta: Wiceprezydent Zbigniew Wdowiak, Wójt Gminy Kutno Jerzy Bryła, Staro-

sta Powiatu Kutnowskiego Krzysztof Debich, Wicekurator Oświaty Jolanta Kuropatwa z Łodzi, Dyrektor Wydziału Zarządu, Rozwoju i Promocji Powiatu Jacek Saramonowicz, Dyrektor Wydziału Edukacji, Kultury i Sportu Iwona Kaca, Prezes Zarządu Krajowego SALOS RP prof. Zbigniew Dziubiński, Krajowy Duszpasterz Sportowców ks. Edward Pleń, s. Wiceprezes SALOS RP s. Maria Kapczyńska FMA, Inspektor Salezjanów Inspektorii Warszawskiej ks. Andrzej Wujek, Dyrektor Szkoły Podstawowej nr 9 Małgorzata Margulska-Haczyk, Dyrektor Zespołu Szkół nr 4 w Kutnie – Azorach Agnieszka Ryczkowska, Wicedyrektor Ds. Sportu i Rekreacji SP 9 Elżbieta Mikołajczyk, Dyrektor Banku Pekao S. A. I O/Kutno Janusz Stajuda., siostry salezjanki, salezjanie i trenerzy oraz młodzież.



Wyjątkowym wydarzeniem w czasie igrzysk była liturgia Mszy świętej. Przewodniczył jej w sobotni wieczór w kościele salezjańskim w Woźniakowie J. E. ks. bp Wojciech Osiał, Biskup Pomocniczy Diecezji Łowickiej. W swoim słowie skierowanym

do sportowców hierarcha mówił o potrzebie, aby każdy stał się przyjacielem Jezusa.

Uczestnicy igrzysk rywalizowali w sobotę i niedzielę w czterech dyscyplinach sportowych: piłce nożnej, piłce siatkowej, koszykówce i tenisie stołowym w dwóch lub trzech kategoriach wiekowych. Rozgrywki prowadzone na 12 obiektach sportowych miasta Kutno wyłoniły zwycięzców, którzy na zakończenie zmagania otrzymali puchary, medale i dyplomy. Wręczono 78 pucharów, 600 medali, 850 dyplomów.

To wielkie przedsięwzięcie odbyło się w roku jubileuszu 80-lecia obecności salezjanów w Woźniakowie, którzy – pod kierunkiem ks. Henryka Chibowskiego – prezesa Stowarzyszenia Lokalnego SALOS „RÓŻA KUTNO” przygotowali igrzyska. Szczególne podziękowania należą się Ministerstwu Sportu i Turystyki, Fundacji LOTTO Zarządowi Krajowemu SALOS RP, władzom Miasta Kutno, Gminie Kutno, Starostwu Powiatu Kutnowskiego, Urzędowi Marszałkowskiemu Województwa Łódzkiego.
Za: www.salezjanie.pl

NOWA AULA W CENTRUM ŚW. MAKSYMILIANA

Ruszyła budowa sali konferencyjnej w franciszkańskim Centrum św. Maksymiliana w podoświęcimskich Harmężach – poinformował we wtorek zwierzchnik Centrum o. Piotr Cuber. Otwarcie ma nastąpić w listopadzie lub grudniu przyszłego roku.

„W 2017 r. znajdującą się w Centrum ekspozycję +Klisy pamięci. Labirynty+, której autorem jest były więzień niemieckich obozów Marian Kołodziej, odwiedziło niemal 7 tys. osób z 36 krajów. Sala mieszcząca ją, w dolnej kondygnacji franciszkańskiego kościoła, może przyjąć tylko małą grupę zwiedzających. To utrudnia wizyty w Harmężach wielu osobom z Polski i zagranicą, którzy zainteresowani są życiem i dziełem św. Maksymiliana oraz samą wystawą. Dlatego zdecydowaliśmy o budowie sali konferencyjnej” – wyjaśnił o. Cuber.

Sala pomieści 120 miejsc siedzących. Wewnątrz znajdzie się sprzęt multimedialny i pomieszczenie dla tłumaczy symultanicznych. Będzie też dostosowa-

wana do potrzeb osób starszych oraz niepełnosprawnych.

Duchowny powiedział, że wykopane zostały już fundamenty.

„W czwartek zaczną się palowane. Grunt jest tu tak grząski, że trzeba salę na nich posadzić” – dodał.



Zakonnicy budują salę konferencyjną m.in. dzięki wsparciu finansowemu z ministerstwa kultury. Centrum św. Maksymiliana poszukuje także funduszy m.in. na jej wyposażenie. Zbiórkę organizuje franciszkańska fundacja Brat Słońce z Krakowa. Potrzeba ok. 500 tys. zł.

Ekspozycja „Klisy pamięci. Labirynty” Mariana Kołodzieja składa się z ponad 200 kompozycji rysunkowych oraz elementów dodatkowych, jak pryzce, drew-

niane sylwety, krzyż z desek. Artysta tworzył je 16 lat. Prace przedstawiają wizję gehenny obozowej w niemieckim obozie Auschwitz, a jednocześnie uwypuklają heroiczne zwycięstwo odniesione tam przez polskiego franciszkanina, św. Maksymiliana Kolbego, który oddał życie za współwięźnia Franciszka Gajownicza.

Marian Kołodziej był plastykiem i scenografem. Po wybuchu II wojny próbował przedostać się do polskiego wojska we Francji. Został aresztowany przez gestapo. 14 czerwca 1940 r. Niemcy deportowali go do Auschwitz w pierwszym transporcie polskich więźniów. Do 1945 r. był więziony także w Gross-Rosen, Buchenwaldzie, Sachsenhausen i Mauthausen-Gusen. Po wojnie ukończył wydział scenografii krakowskiej ASP. Artysta zmarł w 2009 r. Jego prochy spoczęły w krypcie w Centrum.

Centrum św. Maksymiliana jest ośrodkiem pamięci i modlitwy, a zarazem wotum wdzięczności za życie, dzieło i ofiarę św. Maksymiliana Kolbego.
Za: www.radiomaryja.pl

PROŚBA O ŚWIADECTWA DO PROCESU BEATYFIKACYJNEGO

W związku ze wstępnymi krokami podejmowanymi w porozumieniu z Radą Prowincjalną Krakowskiej Prowincji Zakonu Karmelitów Bosych przez Instytut „Elianium”, zmierzającymi do ewentualnego rozpoczęcia w Archidiecezji

Krakowskiej procesu beatyfikacyjnego o. **Cherubina od Najświętszej Maryi Panny (Stanisława Pikonia, 1921-2003)**, założyciela Instytutu.

Abp Marek Jędraszewski, metropolita krakowski, mianował 7 sierpnia 2018 roku o. Szczepana T. Praśkiewicza notariuszem „ad hoc” do urzędowego odebrania i poświadczenia świadectw

osób, które „ad futuram rei memoriam” pragnęłyby je złożyć w odniesieniu do tegoż o. Cherubina (tak pozytywnych jak i negatywnych), w myśl art. 83 Instrukcji „Sanctorum Mater”. Osoby te powinny się więc skontaktować z o. Szczepanem (biuropostulatorskieocd@gmail.com).
Za: „Życie Karmelu”, nr 154/2018, s. 2; karmel.pl

Refleksja tygodnia

W TROSCIE O WSPÓLNY DOM

List Pasterski Episkopatu Polski w liturgiczne wspomnienie św. Franciszka z Asyżu - 4 października 2018 r.

Bracia i Siostry!

Odczytany dziś fragment Mateuszowej Ewangelii odświeża tajemnice Jezusowego serca. Jezus zaprasza nas do podjęcia powierzonych nam zadań razem z Nim. Ewangeliczne „jarzmo i ciężar” odnoszą się do obowiązków, jakie nakłada na nas prawo Boże. Jego jarzmem jest jednak przede wszystkim miłość, zarówno do człowieka, jak i całego dzieła stworzenia. Miłość to jedyna droga, dzięki której każde ludzkie serce pozwala nam odczuwać potrzeby i prawa innych jako własne. Logika miłości chroni nas przed egoistycznym podbojem stworzonego świata i stanowi filar, na którym opiera się trwałość ludzkich relacji oraz harmonia naszego współżycia ze światem stworzonym.

Jesteśmy odpowiedzialni za kształtowanie piękna świata stworzonego

Godność człowieka powołanego do życia w jedności z Bogiem i innymi stworzeniami stoi u podstaw jego odpowiedzialności za całe dzieło stworzenia. Psalmista rozważając wielkość człowieka mówi: „Uczyliście go niewiele mniejszym od istot niebieskich, chwałą i czcią go uwieńczyliście. Obdarzyliście go władzą nad dziełami rąk Twoich; złożyliście wszystko pod jego stopy” (Ps 8, 5-7).

Człowiek na przestrzeni dziejów usłyszał Boże wezwanie z Księgi Rodzaju: „Czyńcie sobie ziemię poddaną” (Rdz 1, 28). „Z pomocą nauki i techniki, rozszerzył swoje władanie na niemal całą przyrodę i stale je poszerza” (*Gaudium et Spes*, 33). Często jednak ta działalność skażona jest ludzkim egoizmem. Dlatego też, jak pisze papież Franciszek w encyklice *Laudato si*, ziemia – nasza siostra „protestuje z powodu zła, jakie jej wyrządzamy nieodpowiedzialnym wykorzystywaniem i rabunkową eksploatacją dóbr, które Bóg w niej umieścił. Dorastaliśmy myśląc – kontynuuje papież – że jesteśmy jej właścicielami i rządcami uprawnionymi do jej ograbienia. Przemoc, jaka istnieje w ludzkich sercach zranionych grzechem, wyraża się również w objawach choroby, jaką dostrzegamy w glebie, wodzie, powietrzu i w istotach żywych” (*Laudato si*, 2).

Z naszej polskiej perspektywy w ostatnich latach dostrzegamy tę chorobę w zanieczyszczonym powietrzu. W tym zakresie statystyki są nieubłagane. Wśród 50 europejskich miast z najbardziej zanieczyszczonym powietrzem, aż 33 znajduje się w Polsce. Roczna liczba zgonów spowodowana tą sytuacją szacowana jest na prawie 40 tysięcy. Smog zabija. Niskiej jakości paliwa spalane w przestarzałych piecach, toksyczne spaliny będące efektem wzmożonego ruchu samochodów na zatłoczonych drogach, w powiązaniu z bezwietrzną pogodą doprowadzają do przekraczania nawet o kilkaset procent normy jakości powietrza. Smog jest czasami tak uciążliwy, że nawet przy zamkniętych oknach czujniki wewnątrz pomieszczeń wciąż wskazują na silne zanieczyszczenie powietrza, którym oddychamy.

Z nadzieją należy przyjąć wszystkie inicjatywy mające na względzie poprawę jakości powietrza. Ufamy, że programy

ochrony powietrza, opracowane i wdrażane na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym, pomogą zmienić stopniowo obecną sytuację i poprawić ekologiczne warunki życia w naszym kraju. Wiemy jednak, że nawet najlepsze prawo nie przyniesie pożądanego skutku bez zaangażowania wszystkich, którzy za sprawę czystego powietrza są odpowiedzialni. Potrzeba środków materialnych, subwencji dla pragnących unowocześnić system ogrzewania, a których zwyczajnie na to nie stać. Trzeba przede wszystkim zdecydowanej postawy, nie tylko ze strony administracji państwowej i samorządowej wszystkich szczebli, ale też ludzi dobrej woli. Nikt nie powinien mówić, że to nie jego sprawa, bo wszyscy potrzebujemy czystego powietrza, aby żyć. Ostatecznie troska o środowisko naturalne, zwłaszcza zaniechanie troski o czystość powietrza to sprawa sumienia, które powinno być wrażliwe na sprawy ekologii.



Ekologia integralna i wezwanie do nawrócenia

Papież Franciszek w encyklice *Laudato si* przypomina, że „wszystko jest ze sobą powiązane. Dlatego konieczne jest połączenie troski o środowisko ze szczerą miłością do człowieka i z ciągłym zaangażowaniem wobec problemów społeczeństwa” (*Laudato si*, 91). Środowisko, którego integralną częścią jest powietrze, „jest dobrem publicznym, mieniem całej ludzkości i wszyscy są za nie odpowiedzialni. Ten, kto posiada jego część, ma ją jedynie po to, aby zarządzać nią dla dobra wszystkich. Jeśli tego nie czynimy, to bierzemy na swe sumienie ciężar zaprzeczenia istnieniu innych” (*Laudato si*, 95).

To mocne przesłanie papieża dotyczące dobra wspólnego trzeba rozszerzyć na inne kwestie ekologiczne. Mimo, że od upadku gospodarki socjalistycznej w naszym kraju upłynęło już wiele lat, to jednak skutki braku poszanowania godności człowieka i dewastacji środowiska naturalnego z tamtego okresu wciąż dają o sobie znać. Zdegradowane tereny rolne i leśne, zniszczona wskutek szkód górniczych zabudowa, zapadliśka tektoniczne, hałdy, zwałowiska, zatruta gleba, woda, zanie-

czyszczone powietrze – to wszystko świadczy o tym, że nie zawsze troszczono się właściwie o wspólny dom. Do dziś licznie rozsiane na terenie kraju – zwłaszcza w rejonach silnie uprzemysłowionych – „niewypały ekologiczne” zagrażają zdrowiu i życiu mieszkańców. Do tych niechlubnych pozostałości minionej epoki dołączają nowe zagrożenia. Niepohamowana chęć zysku przy braku wyobraźni popycha niektórych do czynienia z naszego kraju śmietniska Europy, które próbuje się potem prymitywnie likwidować, podpalając rękami „nieznanych sprawców”.

Zdajemy sobie również sprawę, że klimat podlega zmianom. Nie bez znaczenia jest też działalność człowieka, który wraz z rosnącą produkcją i konsumpcją przyczynia się do wzrostu stężenia gazów cieplarnianych. W związku z tym trzeba ograniczać szkodliwą dla środowiska działalność człowieka, umiejętnie gospodarować paliwami kopalnymi i rozwijać odnawialne źródła energii oraz uczyć oszczędnego korzystania ze źródeł energii. To zadanie spoczywa przede wszystkim na posiadających władzę polityczną, ekonomiczną i na kierujących szkolnictwem.

Ufamy, że 24. Sesja Konferencji Stron Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu (COP 24), która w grudniu tego roku odbędzie się w Katowicach, pomoże zjednoczyć wysiłki wszystkich krajów w tej sprawie. Zachęcamy do modlitwy w tej intencji, aby Duch Święty przemieniał ludzkie serca, prowadząc je do zgody i jedności w trosce o nasz wspólny dom.

Nawrócenie ekologiczne czyli przemiana serca i sumienia

„Cała ludzkość wezwana jest do uświadomienia sobie konieczności zmiany stylu życia, produkcji i konsumpcji, by powstrzymać globalne ocieplenie albo przynajmniej wyeliminować przyczyny wynikające z działalności człowieka” (*Laudato si*, 23). Do refleksji, której celem jest uwrażliwienie sumienia na kwestie ekologiczne, trzeba jeszcze dodać sprawy o wiele bliższe przeciętnemu odbiorcy tego listu. Warto spojrzeć na samego siebie i zapytać choćby o egoistyczny, konsumpcyjny styl życia, który grozi nam wszystkim, a ma swoje źródło w zapomnieniu o Bogu. Stworzenie bez Stworzyciela zanika – przypomina Sobór Watykański II (por. *Gaudium et Spes*, 36).

Pierwszą ofiarą tego zapomnienia jest zawsze sam człowiek, a po nim świat stworzony. Niepohamowane gromadzenie dóbr, wyzysk i niszczenie przyrody, znęcanie się nad zwierzętami, zaśmiecanie lasów, obrzeży dróg, oceanów, powietrza, przestrzeni kosmicznej, nadużywanie wszystkiego tego, co z Bożej ręki otrzymaliśmy – to niepełny katalog grzechów ekologicznych.

Grzech powtarzany tworzy specyficzny typ mentalności – „kulturę odrzucenia”. Według tego sposobu myślenia, „życie ludzkie, osoba nie są już postrzegane jako podstawowa wartość,

którą należy szanować i chronić, zwłaszcza jeśli osoba jest uboga lub niepełnosprawna, jeśli nie jest jeszcze przydatna – jak dziecko mające przyjść na świat, lub już nie jest przydatna – jak osoba w podeszłym wieku. Ta kultura odrzucania sprawiła, że staliśmy się niewrażliwi również na marnowanie i wyrzucanie żywności, co jeszcze bardziej zasługuje na potępienie, kiedy w każdej części świata, niestety, liczne osoby i rodziny cierpią na skutek głodu i niedożywienia” (papież Franciszek, audiencja generalna, 5 czerwca 2013 r.).

Nie ulega wątpliwości, że kryzys ekologiczny, którego objawy zostały przedstawione w niniejszym liście jest problemem moralnym. Poznanie prawdy, rachunek sumienia z grzechów to pierwszy krok na drodze przemiany. W encyklice *Laudato si* papież Franciszek stwierdził, że jako wierzący potrzebujemy „nawrócenia ekologicznego”, które stając się owocem spotkania z Jezusem, będzie zmieniało nasz stosunek do świata (por. *Laudato si*, 217).

Odbuduj zrujnowany świat!

Najlepszym przykładem takiego nawrócenia jest Biedaczyna z Asyżu – św. Franciszek, którego dziś wspominamy w liturgii. Jego życie wiodło przez beztrudną młodość i poszukiwanie własnej chwały aż do radykalnego nawrócenia. Doznawszy wewnętrznego upokorzenia przeżył duchową przemianę. Spotkał Chrystusa w trędowatym, a następnie w kościółku św. Damiana przyjął przesłanie Ukrzyżowanego, by „odbudować Kościół, który leży w ruinie”.

Miłość do Boga zaowocowała w jego życiu umiłowaniem ubóstwa, prostotą życia, bezinteresowną służbą innym i szczególnym stosunkiem do stworzonego świata. Nie utożsamiając przyrody z Bogiem, zauważał w stworzeniach owoc miłości, dobroci i piękna Stwórcy, i darzył je braterską miłością. Po otrzymaniu stygmatów Męki Pańskiej, napisał piękny hymn, w którym chwali Pana przez słońce, księżyc, wiatr, siostrę wodę, ziemię, która rodzi różne owoce, kwiaty oraz trawy. Dostrzegał Stworzyciela i stworzenie. W Boga wierzył, a stworzenie szanował, gdyż czuł się jego istotną częścią.

Drodzy Bracia i Siostry!

Oby przykład i wstawiennictwo św. Franciszka stały się dla nas zachętą do pracy nad sobą, do walki z naszym egoizmem i obojętnością na losy drugiego człowieka i świata.

Słowa wdzięczności należą się tym, którzy od lat zabiegają o ochronę środowiska. Niech Biedaczyna z Asyżu pomoże nam być dobrymi stróżami Bożego stworzenia, aby wspólny dom jakim jest ziemia, służył nam i przyszłym pokoleniom.

Podpisali: Kardynałowie, Arcybiskupi i Biskupi obecni na 380. Zebraniu Plenarnym Konferencji Episkopatu Polski,
Płock, 25-26 września 2018 r.

Wiadomości zagraniczne

PAPIEŻ DO ROSMINIAN: ŚWIĘTOŚĆ DROGĄ REFORMY KOŚCIOŁA

Świętość i życie cnotami nie są zarezerwowane dla nielicznych – mówił Papież Franciszek do uczestników kapituły generalnej Instytutu Miłosierdzia założonego przez bł. Paolo Rosminiego.

Przyjmując ich na specjalnej audiencji w Watykanie, Ojciec Święty zachęcał, by z odwagą wyciągali pomocną dłoń do potrzebujących oraz otwierali się na nowe wyzwania, odważnie odczytując znaki czasów.

Franciszek nawiązał do tematu kapituły: „Bądźcie doskonali... bądźcie miłosierni”. Przypomniał, że świętość jest drogą prawdziwej reformy Kościoła, który przemienia świat na tyle, na ile sam siebie reformuje świętością.

“Zachęcam was do bycia ludźmi o dłoniach zawsze wyciągniętych do cierpiących, by zanieść im ratunek wiary i miłosierdzia. Myślę szczególnie o waszych braciach i siostrach, którzy pracują w Wenezueli, wezwanych do świadectwa duchowej i materialnej bliskości miejscowej ludności, tak mocno doświadczonej – mówił Franciszek.



– Niech wasz instytut podejmuje refleksję nad swym charyzmatem i biorąc pod

uwagę owoce, które dojrzały w ciągu minionych lat, coraz bardziej otwiera się na oczekiwania Kościoła i świata.

Dzięki światłu Ducha Świętego znajdziecie drogi, by kontynuować swą misję z odnowionym zapalem, odczytując znaki czasów, wyzwania społeczne oraz biedę duchową i materialną tych wszystkich, którzy oczekują znaków zbawienia i nadziei.” Za: www.vaticannews.va

FRANCISZEK UGOSZCZONY PRZEZ BRYGIDKI

Papież Franciszek zjadł obiad w klasztorze sióstr brygidek w dzielnicy Pirita w Tallinie.



Przed wyjazdem na spotkanie z osobami, którymi opiekują się kościelnymi dziełami charytatywnymi w katedrze pw. świętych Piotra i Pawła papież zrobił sobie zdjęcie z siostrami i wręczył

prezent: drewnianą płaskorzeźbę Ostatniej Wieczerzy a w klasztornym ogrodzie na pamiątkę swojego pobytu zasadził drzewo.

Klasztor Sióstr Brygidek znajduje się w dzielnicy Pirita (stara nazwa Santa Brigida), na przedmieściach Tallina. Stoi na miejscu, gdzie znajdował się klasztor, wzniesiony w 1407 r. W 1577 roku, podczas wojny inflanckiej przeciwko Rzeczypospolitej Obojga Narodów wojska rosyjskie zniszczyły budynek.

Klasztor został na nowo otwarty w 1991 roku, po tym jak Estonia, Łotwa i Litwa odzyskały niepodległość po latach panowania systemu sowieckiego. 16 kwietnia 1994 r. do Tallina przybyły cztery siostry i rozpoczęły jego odbudowę. 15 września 2001 r. uroczyście otwarto nowy budynek podzielony na dwie części: w części publicznej znajduje się pensjonat, kilka sal konferencyjnych i kaplica, a w część prywatna jest za klauzurą. Obecnie klasztor zamieszkuje osiem sióstr pochodzących z Meksyku i Indii. Od 2005 roku w tym miejscu odbywa się jedno z najbardziej znanych wydarzeń muzycznych w Europie północnej „Festiwal Brigitta”. Za: www.deon.pl

ŚW. TERESA Z LISIEUX PIELGRZYMUJE PO SKANDYNAWII

W Sztokholmie rozpoczęła się dziś peregrynacja relikwii św. Teresy z Lisieux po krajach skandynawskich.

Wcześniej relikwiarz francuskiej karmelitanki peregrynował po Rwandzie i Burundi w Afryce. Teraz odwiedzi Szwecję, Norwegię, Danię, Finlandię i Islandię z okazji 50. rocznicy powstania diecezji Reykjavíku.



Oficjalna inauguracja peregrynacji ma miejsce podczas wieczornej Mszy w sztokholmskiej katedrze pod przewodnictwem kard. Andersa Arboreliususa. Jak zauważa s. Anna Mirijam Kaschner,

sekretarz generalna skandynawskiego episkopatu, paradoks krajów nordyckich polega na tym, że większości zsekularyzowanego społeczeństwa kult relikwii jest całkiem obcy, natomiast wspólnota katolicka jest tu dość tradycjonalistyczna i ma do świętych wielkie nabożeństwo. Kościół w Skandynawii wiąże więc z tą peregrynacją wielkie nadzieje, tym bardziej, że jak pokazuje doświadczenie innych krajów, obecność św. Teresy od Dzieciątka Jezus staje się okazją do licznych nawróceń.

Za: www.vaticannews.va

PIERWSZA RUMUNKA – BŁOGOSŁAWIONĄ

Młoda dziewczyna, Veronica ANTAL, franciszkańska tercjarka z Rumunii, która straciła swoje życie broniąc czystości, a której męczeństwo *in odium fidei* uznał i zatwierdził papież FRANCISZEK w dniu 26 stycznia 2018 roku, została wyniesiona do chwały ołtarzy jako Błogosławiona, dnia 22 września br. w Nisiporești (Neamț) w Rumunii.

Eucharystii beatyfikacyjnej przewodniczył prefekt Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych kard. Giovanni Angelo BECCIU. Towarzyszyli mu: nuncjusz apostolski w Rumunii i Republice Mołdawii Miguel Maury BUENDÍA, arcybiskup i metropolita Bukaresz-

tu Ioan ROBU, arcybiskup Alba Iulia György JAKUBINY oraz ponad 400 kapłanów.

Wśród uczestników nie zabrakło przedstawicieli zgromadzeń i instytutów życia konsekrowanego, członków FZS wraz z ich Ministrem generalnym Tiborem KAUSEREM na czele, delegacji rumuńskiego Kościoła prawosławnego, przedstawicieli władz państwowych, seminarzystów. Uroczystość zgromadziła ponad dziesięć tysięcy wiernych, wśród nich – Gheorghe i Angela, brat i siostra Błogosławionej.

Liturgia i oprawa muzyczna uroczystości animowane były przez chór pod dyrekcją fr. Cristiana DUMEA, liczący 250 osób, któ-

remu towarzyszyli młodzi instrumentalści z filharmonii i konserwatorium z Iași. Wykonano m.in. hymn ku czci nowej Błogosławionej oraz części stałe „Missa de Angelis”.

W organizację wydarzenia włączyło się czynnie ponad 350 wolontariuszy. Liturgia była transmitowana przez trzy kanały telewizji państwowej (TVR Iași, TVR 3, TVR International), drogą internetową oraz na falach Radio Maria.



Kardynał BECCIU w swojej homilii przedstawił postać błogosławionej Veroniki jako wzór heroicznego życia w wierności Ewangelii, zarówno w trudnym czasie komunistycznego reżimu, ale także dzisiaj, w czasie gdy wierność Ewangelii wystawiana jest na próbę przez kulturę, która nie zawsze podziela

wartości chrześcijańskie. Zaproszenie do naśladowania nowej błogosławionej Purpurat skierował przede wszystkim do ludzi młodych. Zachęcał ich, by wzywali jej wstawiennictwa, by móc dawać piękne świadectwo życia chrześcijańskiego.

Na zakończenie uroczystości głos zabrał biskup Iași Petru GHERGHEL, który podziękował za udział wszystkim zebranych. Następnie Minister generalny fr. Marco TASCA wyraził słowa wdzięczności Prowincji i braciom, którzy towarzyszyli bł. Veronice na drodze jej świętości, doceniając jej wyobraźnię i twórcze działanie w codziennym życiu bez krytykowania, życie w wierze heroicznej i świętej, które poprzez koronę męczeństwa osiągnęło swoją pełnię.

Po mszy św. pobłogosławiono popiersie bł. Veroniki ANTAL, które zostało umieszczone w wirydarzu kościoła w Nisiporești; to piękne dzieło, głęboko symboliczne, zostało zrealizowane przez włoskiego rzeźbiarza Adolfo GIUSTI.

Dzień później, w niedzielę 23 września, w tym samym kościele w Nisiporești została odprawiona msza św. Dziękczynna za beatyfikację. Przewodniczył jej biskup Iași Petru GHERGHEL, w koncelebrze udział wzięli m.in. minister prowincjalny fr. Teofil PETRIȘOR i postulator generalny fr. Damian PATRAȘCU. Uroczystość zgromadziła 30 kapłanów i licznych wiernych.

Liturgiczne wspomnienie bł. Veroniki ANTAL przypadać będzie na 26 sierpnia.

Za: www.ofmconv.net

ŚWIĘCENIA BISKUPIE SALEZJANINA MARIO YAMANOUCHEGO

W poniedziałek 24 września, w jubileuszowej sali szkoły „Urawa Akenohoshi Gakuen” w Saitama, w Japonii, salezjanin Mario Michiaki Yamanouchi został wyświęcony na biskupa Saitamy, diecezji sufragalnej archidiecezji Tokio. Obejmuje ona 4 prefektury w północnej części stolicy Japonii: Saitama, Gumma, Tochigi i Ibaraki.

Obrzęd święceń biskupich przewodniczył abp Tarcisio Isao Kikuchi SVD, arcybiskup Tokio w gronie 130 koncelebransów: biskupów, kapłanów i diakonów. Uczestniczyło w niej kilkaset osób, a wśród nich przedstawiciele wielu grup tworzących Rodzinę Salezjańską, rodzina i przyjaciele nowego biskupa. Na uwagę zasługiwała przede wszystkim obecność biskupów salezjańskich: bpa Virgilio Do Carmo Da Silvy, biskupa Dili (Timor Wschodni), i bpa Pedro Baquero, biskupa Keremy, (Papua-Nowa Gwinea). Obrzęd przewidywał przede wszystkim lekturę w języku łacińskim Listu aposto-

skiego papieża Franciszka, który odczytał abp Joseph Chennoth, nuncjusz apostolski w Japonii.



Następnie bp Peter Takeo Okada, obecny emerytowany biskup Saitamy, przedstawił swojego następcę, stwierdzając: „Objęcie urzędu biskupa diecezji Saitama przez bpa Yamanouchiego, który w swoim życiu doświadczył emigracji w Argentynie już w wieku 8 lat, jest opatrnościowe: ta diecezja składa się ze wspólnot katolickich, które są wielonarodowościowe i wielokulturowe; nasza wspólnota diecezjalna odznacza się wielką różnorodnością, ale Jezus wzywa nas wszystkich, abyśmy coraz bardziej stawali się jednością w Nim”.

Po nałożeniu rąk przez biskupów konsekраторów, wręczenie Ewangelii, pierścienia, mitry i pastorału, bp Mario Yamanouchi, salezjanin, został oficjalnie przyjęty do grona biskupów i objął urząd jako diecezjalny biskup Saitamy, co zostało przyjęte licznymi uściskami i uśmiechami.

Po obrzędzie święceń bp Yamanouchi przewodniczył celebracji eucharystycznej, której towarzyszyły pieśni w różnych językach – japońskim, angielskim, hiszpańskim, portugalskim i wietnamskim – i wielka różnorodność kulturowa, jaka cechuje wiernych tej diecezji: 20 tys. katolików japońskich i prawie 100 tys. cudzoziemców.

„Dzisiejsza uroczystość jest wielką Pięćdziesiątnicą dla Kościoła katolickiego w Japonii, dla diecezji Saitama i Rodziny Salezjańskiej. Chciałbym wszystkim podziękować” – powiedział na koniec bp Yamanouchi, który wybrał za swoją dewizę biskupią zwrot: „Unum corpus in Christo” (Jedno ciało w Chrystusie).

Za: www.infoans.org

W INDIACH ARESZOWANO BISKUPA OSKARŻONEGO O GWALT NA ZAKONNICY

Indyjski biskup Franco Mulakkal został aresztowany przez policję pod zarzutem gwałtu i wielokrotnego molestowania

seksualnego, jakiego miał się dopuścić na zakonnicę. Hierarcha zaprzecza oskarżeniem.

Do aresztowania katolickiego biskupa doszło 21 września – podaje portal „BBC”, cytowany przez „Catholic News Agency”. Wcześniej bp Mulakkal poprosił Watykan o zwolnienie z peł-

nionej przez siebie funkcji. Jego prośba została spełniona 20 września. Hierarcha został aresztowany po trzech tygodniach przesłuchań.

Jak informuje „CNA”, należąca do zgromadzenia Misjonarek Jezusa zakonnica miała być wykorzystywana przez biskupa co najmniej dwanaście razy. Do pierwszego gwałtu miało dojść w roku 2014, podczas wizyty biskupa w jej klasztorze w Kuravilangad w Kerali.

Zeznania biskupa i zakonnicy nie są jednak zgodne. Hierarcha twierdzi, że zakonnica zemściła się na nim, ponieważ działał

przeciwko niej. Bp Mulakkal uważa, że oskarżająca go siostra zakonna miała romans z jego bratem – informuje „CNA”.

Zakonnica ze zgromadzenia działającego w Dżalandharze, zgłosiła się na policję pod koniec czerwca z dokumentem liczącym 72 strony, w którym oskarża biskupa o gwałt oraz kilkukrotne molestowanie i nadużycia seksualne.

Sprawą zakonnicy i oskarżenia o gwałt żywo interesują się media indyjskie oraz zagraniczne media katolickie. Sprawę komplikuje fakt, że centralny rząd Indii prowadzi nacjonalistyczną politykę, która negatywnie odbija się na sytuacji mniejszości religijnych w kraju.
Za: www.deon.pl

WE ŚRODĘ ROZPOCZYNA SIĘ SYNOD BISKUPÓW POŚWIĘCONY MŁODZIEŻY

Obrady XV Zgromadzenia Ogólnego Synodu Biskupów, które odbędą się pod hasłem "Młodzi ludzie, wiara i rozpoznanie powołania", zainauguruje msza pod przewodnictwem papieża.

Polski Kościół reprezentować będą: przewodniczący Konferencji Episkopatu arcybiskup Stanisław Gądecki, metropolita łódzki arcybiskup Grzegorz Ryś, przewodniczący Zespołu KEP ds. Nowej Ewangelizacji, a także przewodniczący Rady ds. Duszpasterstwa Młodzieży, biskup pomocniczy warszawsko-praski Marek Solarczyk.

W obradach udział weźmie ponad 260 ojców synodalnych. Poza tym będzie ponad 20 ekspertów i 49 audytorów, wśród nich 34 osoby w wieku od 18 do 29 lat ze wszystkich kontynentów. To bardzo mało - zauważył jeden z dziennikarzy na konferencji prasowej w Watykanie.

Przewidziana jest też obecność delegacji Kościołów niekatolickich.

Sekretarz generalny Synodu kardynał Lorenzo Baldisseri powiedział, że temat obrad jest dla Kościoła wyzwaniem. "Kościół nie boi się podejmowania wyzwań" - podkreślił przy tym.

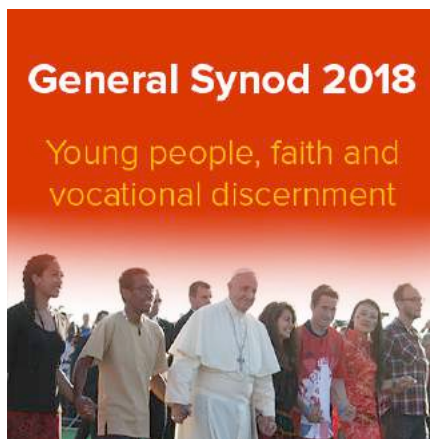
Kardynał Baldisseri zauważył, że obrady zostały poprzedzone długimi przygotowaniami. "Było to przydatne, bo pozwoliło zrozumieć obecną sytuację młodzieży w świecie, a zatem umożliwi udzielenie odpowiedzi" - dodał 78-letni włoski hierarcha. "Dzisiaj - stwierdził - młodzież nie słucha, ale chce być słuchana".

"Młodzi ludzie chcą, by im towarzyszone, a nie by prowadzono ich w tradycyjny sposób; chcą być na pierwszej linii. Nie mają pracy, chcą pracy, chcą przestrzeni dla siebie, a niestety odmawia się im jej" - zauważył. "Będziemy dyskutować o wszystkich sprawach i problemach, nie

będzie tematów tabu" - oświadczył kardynał.

Przyznał następnie: "W rzeczywistym życiu są narkotyki, jest seks, konsumpcjonizm, cały wirtualny świat, jest pornografia, homoseksualizm, jest wszystko; to są negatywne aspekty, a my chcemy też uwypuklić te pozytywne".

Dziennikarze pytali sekretarza Synodu, czy wpływ na jego przebieg będą miały skandale ujawniane w Kościele. Jego zdaniem sprawy te nie stanowią "przeszkody" do dyskusji. "To raczej okazja do niej" - zaznaczył.



O tym, jak trudno Kościołowi dotrzeć obecnie do młodzieży mówił pod koniec września w Tallinie papież Franciszek. Podczas spotkania z młodzieżą z Estonii przyznał: "Naprawdę musimy się nawrócić, aby odkryć, że aby być przy was, musimy skorygować wiele istniejących sytuacji, które w ostatecznym rozrachunku was odsuwają".

Franciszek podkreślił, że młodzi ludzie "są oburzeni skandalami seksualnymi i ekonomicznymi, nie widząc postawy zdecydowanego ich potępienia; nieumiejętnością odpowiedniego zrozumienia życia i wrażliwości młodzieży, spowodowa-

wanej brakiem przygotowania; czy też przypisywaniem jej tylko biernej roli".

Zapewnił, że Kościół chce odpowiedzieć na te apele i być "wspólnotą transparentną, gościnną, uczciwą".

Podstawą obrad będzie ogłoszony w czerwcu dokument roboczy. Podkreślono w nim, że Kościół musi w sposób konkretny zmierzyć się z takimi "kontrowersyjnymi tematami jak homoseksualizm i gender, o których młodzi ludzie dyskutują już swobodnie".

W dokumencie zwrócono uwagę na to, że "wielu młodych katolików nie stosuje się do wskazówek Kościoła dotyczących seksualnej moralności" i że skandale podważyły wiarygodność Kościoła w oczach młodych ludzi. "W związku z nimi młodzież prosi Kościół o wzmocnienie swej polityki zerowej tolerancji wobec nadużyć seksualnych wewnątrz jego instytucji" - zaznacza się w dokumencie "Instrumentum laboris".

"Znaczna liczba młodych ludzi, pochodzących przede wszystkim z terenów bardzo zsekularyzowanych, nie prosi Kościoła o nic, ponieważ nie uważają go za rozmówcę ważnego w ich życiu (...). Niektórzy wręcz wyraźnie proszą, by zostawić ich w spokoju, bo uważają obecność Kościoła za kłopotliwą i irytującą" - zauważono. Słowa te papież powtórzył w Tallinie.

W dokumencie roboczym mowa jest też o tym, że "kwestia seksualności powinna być dyskutowana bardziej otwarcie i bez uprzedzeń".

Wśród zapowiedzianych tematów dyskusji jest też bezrobocie.

W materiałach przed obradami przytoczone zostały wypowiedzi młodych osób: "Za bardzo się boimy, a niektórzy z nas przestali marzyć". Jako powód do "alarmu" wymienione zostały takie zjawia-

ska, jak szerzenie się uzależnień od: narkotyków, alkoholu, gier, internetu, pornografii, a także chuligaństwo, przemoc.

Duże zainteresowanie wywołał jeden z punktów, w którym mowa jest o "młodzieży LGBT". Kardynał Baldisseri wyjaśnił, że tego terminu użyła młodzież i dlatego został zacytowany.

W przygotowaniach do obrad uczestniczyło w Watykanie 300 młodych osób, wierzących i niewierzących z pięciu kontynentów. Kiedy Franciszek spotkał się z nimi, zwrócił uwagę na paradoks: na świecie panuje z jednej strony kultura młodości, by nigdy nie minęła, a z drugiej strony młodzi ludzie spychani są na

marginie. "Młodzież trzeba brać na serio" - uważa papież.

Istotnym etapem przygotowań była ankieta przygotowana przez Watykan i rozesłana do episkopatów poszczególnych krajów. Sekretariat Synodu otrzymał około 100 tys. odpowiedzi, w tym 5,8 tysiąca z Polski.

Celem obrad ma być też "przebudzenie" duszpasterstwa młodzieży. Za realne zagrożenie uznano to, że - jak powiedział jeden z sekretarzy Synodu ksiądz Giacomo Costa - "młodzi nie będą ani z Jezusem, ani z Kościołem".

Niedługo przed rozpoczęciem zgromadzenia biskupów arcybiskup Filadelfii

Charles Chaput zaapelował do papieża, by je odwołał. Jak ocenił, w związku z ujawnianymi skandalami "biskupi nie mają żadnej wiarygodności, by podjąć temat" młodzieży.

Arcybiskup Newark w USA, kardynał Joseph Tobin poinformował zaś, że nie przyjedzie do Watykanu na obrady. Jak wyjaśnił, nie może na tak długo opuścić swej archidiecezji, w której doszło do kryzysu na tle pedofilii.

"Młodzi ludzie nie są problemem, ale bogactwem" - podkreśla papież. Kolejny synod od początku jego pontyfikatu, po dwóch poświęconych rodzinie, potrwa do 28 października. Za: www.deon.pl

SALEZJAŃSKA ALTERNATYWA DLA MIGRACJI Z AFRYKI

W sześciu krajach Afryki ruszył program „Stop handlowi ludźmi”. Prowadzony jest on przez salezjanów, a jego celem jest zapobieżenie nielegalnej migracji Afrykanów do Europy poprzez odpowiednią informację i formację.

Projekt jest owocem spotkania papieża Franciszka z salezjanami, które miało miejsce jesienią 2015 r. w Turynie. Ojciec Święty mówił wówczas duchowym synom ks. Bosko o „powołaniu do konkretności”, a także o trudnej sytuacji młodych ludzi, którzy migrują do Europy z narażeniem życia. Zastanawiając się nad tymi słowami, salezianie wypracowali alternatywny program powstrzymania nielegalnej migracji, który realizowany jest we współpracy z misjonarzami. Obecnie prowadzony jest on w Etiopii, Ghanie, Senegal, Mali, Nigerii i Liberii.

„Pierwsza faza polega na przedstawieniu prawdziwych informacji o tym, co czeka nielegalnych migrantów. Wykorzystujemy do tego radio i gazety, ale organizowane są też spotkania w parafiach czy na targowiskach” – mówi prowadzący projekt ks. Giampietro Pettenon. Wskazuje on, że ludzie, którym udało się dostać do Europy bardzo często nie opowiadają bliskim o swej gehennie. „Rodziny nie wiedzą, że płacąc wielkie pieniądze za podróż najbliższych są oszukiwane przez przemytników ludzi, którzy na ludzkiej krzywdzie zbijają majątek” – podkreśla salezjanin. Zauważa, że prawdziwa informacja o potencjalnych

zagrożeniach ma bardzo istotne znaczenie, by postawić tamę handlowi żywym towarem.

Drugi etap salezjańskiego programu „Stop handlowi ludźmi” polega na organizowaniu kursów zawodowych, gdzie młodzi ludzie mogą zdobyć konkretnych fach, tak by móc zacząć godnie zarabiać na rodzinę. W zależności od potrzeb kraju prowadzone są kursy np. dla krawców, informatyków, elektryków, stolarzy, a także rolników i hodowców bydła.



Trzeci etap pomocy, to uzyskanie – dzięki wsparciu ośrodków misyjnych – konkretnego mikrokredytu na otwarcie własnej firmy czy rozpoczęcie działalności gospodarczej. Z projektu skorzystało już ponad 18 tys. osób. W znacznej mierze kobiet i matek. Za: **KA**

Zapowiedzi wydarzeń

SYMPOZJUM IV KONFERENCJI ŻYCIA KONSEKROWANEGO

W dniach 9-10 X 2018 r. odędzie się w Krakowie, Białe Morza – Centrum Jana Pawła II kolejne sympozjum IV Konferencji wyższych przełożonych życia konsekrowanego w Polsce. Hasłem tego rocznego spotkania są słowa: Jeśli nie połoniemy, nie zapalamy. Odnowic pasję

dla Ewangelii. Oto szczegółowy program tego wydarzenia:

PROGRAM

9 X 2018, wtorek
9.00 EUCHARYSTIA – przewodniczy ks. bp Jacek Kiciński
10.15 Rozpoczęcie – o. Janusz Sok CSsR, przewodniczący KWPZM
Zapalenie świec – przewodniczący czterech Konferencji ŻK

10.30-11.15 *Jeśli nie płoniemy, nie zapalamy* – ks. bp Edward Dajczak
11.15-12.00 Pytania – odpowiedzi
12.00-12.30 Przerwa
12.30-13.15 *Odnawianie charyzmatu – lęki przełożonych przed nowością* – s. Anna Bodzińska, Notre Dame de Sion
13.15-13.45 Pytania – odpowiedzi
14.00 Obiad
15.30-16.30 *Wspólnota jako miejsce terapeutyczne. Kiedy wspólnota zakon-*

na nie uzdrawia? – o. Szymon Popławski OP, o. Krzysztof Pałus OP
 16.30-17.00 Pytania – odpowiedzi
 17.00-17.30 Przerwa
 17.30-18.15 *Wymiar kontemplacyjny życia konsekrowanego* – s. Małgorzata Borkowska OSB
 18.30-19.30 *Godzina uwielbienia* (adoracja Najświętszego Sakramentu)



10 X 2018, środa

9.00-9.40 *Media za klauzurą. W trosce o klauzurę serca* – ks. Krzysztof Marcyński SAC
 9.40-10.20 *Współcześni handlarze słowa* – p. Monika Przybyś (UKSW)
 10.20 - 10.50 Przerwa
 10.50 - 11.30 *Przeszłość ma przyszłość – prorocki wymiar życia konsekrowanego* Panel młodych konsekrowanych – przedstawiciele czterech Konferencji ŻK: o. Tymoteusz Macioszek CSsR (KWPZM); s. Marta Drobieńko OSU (KWPZZZ); s. Paulina Kaczmarek OSC (KZK); p. Jolanta Opiela IMB (IŚ)
 11.30-12.15 *Młode wino w nowych bukłakach* – ks. abp José Rodríguez Carballo OFM
 12.15-12.30 Podsumowanie sympozjum – przewodniczący czterech Konferencji ŻK
 12.30-12.45 Zakończenie – ks. bp Jacek Kiciński CMF

13.00 EUCHARYSTIA – przewodniczący ks. abp José Rodríguez Carballo
 14.15 Obiad
 15.30 Zebrania plenarne poszczególnych Konferencji Życia Konsekrowanego

XXXVI PIELGRZYMKA BRACI ZAKONNYCH

Zapraszamy wszystkich Braci zakonnych na coroczną pielgrzymkę, kt.ora odbędzie się w dniach 18-19 października 2018 r. na Jasnej Górze

Tematem tegorocznej pielgrzymki jest hasło: **JESTEŚMY NAPEŁNIENI DUCHEM ŚWIĘTYM.**

PROGRAM:

18 października /czwartek/

9:15 Jutrznia – przewodniczą Bracia Dominikanie
 9:30 Konferencja – Aula o. Kordeckiego – Ekscelencja ks. Bp Jacek Kiciński CMF, Przewodniczący Komisji ds. Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego KEP
 11:00 Msza św. – w Kaplicy M.B. – przewodniczy i homilia – Ekscelencjas ks. Bp Jacek KicińskiCMF
 -oprawa – Bracia Paulini
 13:00 Obiad (we własnym zakresie)
 15:00 Koronka do Miłosierdzia Bożego – Bracia Franciszkanie Conv. – Prowincja Warszawska
 Droga Krzyżowa – rozważania stacji – Bracia Saletyni
 Z Bazyliki do Stacji I – Bracia Redemptoryści, do Stacji II – Bracia Salezianie i Michalici, do Stacji III – Bracia Pallotyni i Franciszkanie (Prowincja Wniebowzięcia NMP oraz Matki Bożej Anielskiej), do Stacji IV – Bracia Sercanie i Bracia Serca Jezusowego, do stacji V – Bracia Franciszkanie (Prowincja Niepokalanego

Poczęcia NMP, św. Franciszka z Asyżu oraz św. Jadwigi) Dominikanie, do Stacji VI – Bracia Kamilianie i Bonifratrzy, do Stacji VII – Bracia Albertyni i Bracia Chrystusa Cierpiącego, do Stacji VIII – Bracia Werbiści i Jezuici, do Stacji IX – Bracia Karmelici, Karmelici boski i Franciszkanie konwentualni, do Stacji X – Bracia Salwatorianie i Kapucyni do Stacji XI – Bracia Benedyktyni i Cystersi, do Stacji XII -Bracia Oblaci i Marianie, do Stacji XIII – Bracia Misjonarze Św. Rodziny, Chrystusowcy, do Stacji XIV – Bracia Szkolni i bracia z pozostałych zgromadzeń, do Bazyliki – Bracia Paulini.



16:30 spotkanie przy kawie (Dom Pielgrzymy)
 Kolacja (we własnym zakresie)
 19:00 Nabożeństwo październikowe – Różaniec
 19:30 Koncert Organowy
 21:00 Apel Jasnogórski,
 19 października/piątek /
 9:15 Jutrznia – przewodniczą Bracia Werbiści
 9:30 Konferencja – Aula – o. Maksymilian Nawara OSB, Opat Prezydent Kongregacji Zwiastowania
 11:00 Msza św. + homilia – o. Maksymilian Nawara OSB, Opat Prezydent Kongregacji Zwiastowania
 Oprawa – Bracia Paulini.

Witryna Tygodnia

KLAUZUROWE SPECJALISTKI OD FACEBOOKA

Zakon kontemplacyjny, który ma świetnie prowadzony profil w mediach społecznościowych. Oksymoron? Dwie wykluczające się rzeczywistości? Nie u sióstr benedyktynek z Wołowa.

Przestrzeń modlitwy i pracy, którą benedyktyнки od 60 lat w Wołowie wiernie realizują, nie jest jedyną ich działalnością.

Kto by się spodziewał, że niewielki zakon kontemplacyjny (wspólnotę tworzy

zaledwie siedem sióstr) zbuduje jeden z najsilniejszych katolickich profili na Facebooku na Dolnym Śląsku, a także w kraju.

Benedyktynki żyją w tzw. klauzurze konstytucyjnej. To znaczy, że mogą wychodzić poza teren domu, ale jedynie w uzasadnionych przypadkach, kiedy trzeba coś ważnego załatwić. Na ogół więc nie prowadzą działalności zewnętrznej.

Klasztor sióstr benedyktynek w Wołowie (pod taką nazwą funkcjonuje w mediach społecznościowych) obserwuje bowiem 15 tysięcy ludzi! Dla porównania, ogólnopolski profil franciszkanów konwentualnych, jednego z największych zakonów w Polsce ma 10 tysięcy lajków, portal informacyjny Wołowa 4 tysiące, a dwie wołowskie parafie razem wzięte uzbierały zaledwie ponad 1400.

– My też musimy iść z postępem, z duchem czasu, ale mądrze i rozsądnie –

zaznacza s. Maria, przełożona wołowskiego klasztoru.

To ona założyła 2 lata temu facebookowy profil. Siostry wcześniej dyskutowały o potrzebie stworzenia strony internetowej na wzór innych zakonów. Ostatecznie weszły w media społecznościowe, a było to wejście smoka.

Teraz s. Maria wyszukuje odpowiednie treści, wiele samodzielnie tworzy (robi zdjęcia) i dzieli się nimi w internecie. Jeszcze parę lat temu, jak sama o sobie mówi, była „antykomputerowa” i „antyinternetowa”.

– Myślałam, że nigdy się tej technologii nie nauczę. Nie lubiłam z niej korzystać, bo jej po prostu nie znałam. Teraz staram się tego nie nadużywać, choć muszę przyznać, że odpoczywam przy obrabianiu, wrzucaniu do sieci zdjęć i filmów – opowiada z uśmiechem zakonnica.

Jest internetowym samoukiem, błyskotliwym obserwatorem. Szybko, na podstawie własnej aktywności wirtualnej, rozumiała mechanizmy działania w sieci. Sama dochodzi do wniosków co, jak i kiedy najlepiej umieszczać na profilu.

– Ostatnio zauważyłam, że wiele zależy od miniatury filmu. Kiedy ustawiam jakąś obojętną np. góry – mniej osób się zainteresuje. Natomiast gdy wstawię krzyż albo św. Jana Pawła II, popularności filmu wzrasta. Wiem też, że lepiej wrzucać swoje treści, niż udostępniać cudze, bo osiąga się lepsze zasięgi. Liczy się też tytuł. Powinien być chwytliwy – nie chodzi o sensację, ale zaciekawienie. Krótko, ale treściwie, wyraziście. Staram się również dopasowywać obraz do muzyki w swoich filmach – opowiada benedyktynka.

To dość nietypowe, że zakonnica od wielu lat zamknięta w klauzurze

wychwytuje bezbłędnie mechanizmy i algorytmy Facebooka z autopsji. Wydaje się, że świat kontemplacyjnego zakonu znajduje się w innym wymiarze niż media społecznościowe.

Największą popularnością na profilu cieszą się filmy. Jeden z nich tylko w dwa dni uzbierał 25 tysięcy odsłon. Najchętniej oglądany materiał osiągnął prawie 150 tysięcy odsłon.



Teraz co tydzień wołowskie benedyktynki mają 200-300 nowych polubień na profilu. 75 proc. lajkujących to Polacy, siostry przyciągają także obserwatorów zza granicy. To prawie jedna czwarta całości. Są to użytkownicy Facebooka m.in. z Niemiec, Wielkiej Brytanii, Stanów Zjednoczonych, Włoch, a nawet Iranu, Syrii, czy Pakistanu. Ludzie w komentarzach i wiadomościach proszą o więcej treści, która ich duchowo umacnia. Interakcji jest coraz więcej.

Jak zgodnie stwierdzają zakonnice, Facebook, oprócz telefonu, poczty i e-maila stał się kolejnym i bardzo ważnym kanałem dostarczania do sióstr intencji modlitewnych, które płyną szerokim nurtem.

– Czuję się zobowiązana, bo wiem, że ludzie czekają na nasze materiały, a ja mogę ich do Pana Boga przez takie działania przybliżyć. Dlatego umieszczam treści, które mają budować u ludzi spokój ducha. Staram się, by były dopracowane. Ciągłe uczę się sztuki mon-

tażu. Słucham wskazówek – stwierdza przeorysza.

To fenomen. Z perspektywy klauzurnego zakonu, którego jedną z głównych cech jest pewien rodzaj zamknięcia, udało się zbudować popularniejszy profil na Facebooku niż niejednej organizacji, której na tej popularności bardzo zależy.

A jak podchodzą do tego zakonnice?

– Może dzięki temu zgłosi się do nas jakaś kandydatka? – mówi z nadzieją s. Agnieszka, 79-latka, najstarsza zakonnica we wspólnotcie. Do klasztoru w Wołowie przyjechała w 1963 roku. – Ten profil ma wymiar ewangelizacyjny, ale także powołaniowy – dodaje.

Najmłodsza z obecnej wspólnoty benedyktynek zapukała do klasztornych drzwi w 1994 roku. Od tamtej pory nie ma nowych powołań do kontemplacyjnego życia według reguły „Ora et labora”.

– Nie zależy nam na lajkach w sensie liczb. Nie pobijamy żadnego rekordu ani nie chcemy być „naj” w internecie. Odkryłyśmy po prostu, że jest to jedna z dróg, przez którą można w jakichś sposób wesprzeć ludzi, podnieść na duchu, pomóc – podsumowuje s. Maria. Zapytana z przymrużeniem oka, skąd ten internetowy sukces, czy siostry modliły się i modlą o więcej polubień, wybuchła szczerym śmiechem.

– Nie dajmy się zwariować. Mamy zdecydowanie więcej ważniejszych intencji na swoich barkach – odpowiada. Uśmiechnięte i troskliwe benedyktynki można odwiedzać. Już niedługo będzie ku temu świetna okazja – jubileusz 60. rocznicy ich przybycia do Wołowa. 1 października o godzinie 17 w kaplicy klasztornej św. Józefa przy ul. Poznańskiej 13 zostanie odprawiona uroczysta Msza święta. Każdy niech czuje się zaproszony.

Za: www.wroclaw.gosc.pl

Odeszli do Pana

ŚP. O. HIERONIM NAPIERAŁA SVD (1950 – 2018)

25 września 2018 roku w Toledo w Brazylii, w 68. roku życia, 50. roku życia zakonnego i w 43. roku kapłaństwa, Pan życia i śmierci powołał do Siebie o. Hieronima Napierałę SVD, misjonarza-werbiście.

Hieronim urodził 4 września 1950 roku we Wronkach, z rodziców Jana i Janiny z domu Piasecka. Ojciec jego był funkcjonariuszem straży więziennej, matka pracownikiem umysłowym w WRONET-cie. Miał starszą o 3 lata siostrę Halinę, która w dorosłym życiu została nauczycielką.

Hieronim ukończył szkołę podstawową we Wronkach w 1964 roku, a Liceum Ogólnokształcące w 1968 roku w Szamotułach. We wrześniu 1968 roku wstąpił do Zgromadzenia Słowa Bożego w Pieniężnie. 7 września 1970 roku, po dwuletnim nowicjacie, złożył tam pierwsze śluby zakonne. Tam również, w Misyjnym Seminarium Duchownym, odbył studia filozoficzno-teologiczne i 22 czerwca 1975 roku otrzymał święcenia kapłańskie z rąk kardynała Karola Wojtyły, arcybiskupa krakowskiego. Równocześnie, decyzją Przełożonego Generalnego, został skierowany do pracy misyjnej w Brazylii. Już 6 stycznia 1976 roku znalazł się na ziemi brazylijskiej.

Po 3,5-miesięcznym kursie języka portugalskiego w Rio de Janeiro, został „rzucony” na szerokie wody. Po pierwszym roku pobytu w Brazylii pisał: „zo-

stałem poddany wielkiej próbie i to przez swoich Rodaków”. Co miał na myśli mógłby wyjaśnić tylko on sam. Nie ulega jednak wątpliwości, że pierwsze kroki na drodze misjonarskiej każdego młodego misjonarza nie są usłane różami. Brak dostatecznej znajomości nowego języka, zmiana klimatu i uwarunkowań kulturowych, mogą działać stresująco, zwłaszcza dla tych, którzy sobie stawiają wysokie wymagania.



O. Hieronim pracował na wielu placówkach duszpasterskich. Między innymi, w latach 1991-1997 był proboszczem w Paróquia Nossa Senhora Aparecida w

Mercedes. Równocześnie studiował i zdobywał kolejne dyplomy naukowe. Uzyskał tytuł licencjata w dziedzinie administracji biznesowej na Uniwersytecie Stanowym Western Paraná(1991), tytuł magistra inżyniera produkcji na Uniwersytecie Federalnym w Santa Catarina (1999) oraz tytuł doktora inżynierii produkcji na Uniwersytecie Federalnym w Santa Catarina (2004).

W ostatnich latach był profesorem nadzwyczajnym na Uniwersytecie Stanowym Western Paraná. Miał szerokie doświadczenie w dziedzinie administracji, ze szczególnym uwzględnieniem zastosowania modeli matematycznych do planowania i optymalizacji systemów produkcyjnych. Był liderem grupy badawczej w badaniach administracji usług. Sprawozdanie z jego działalności naukowej z dnia 19 sierpnia 2018 obejmuje 82 strony wydruku z internetu.

Podobnie śp. o. Józef Glinka SVD, zmarły niedawno po 53. latach pracy misjonarskiej i naukowej w Indonezji (zob. CiZ 35/2018, s. 16-17), o. Hieronim Napierała SVD, również jako profesor i naukowiec, przez 30 lat służył dziełu misyjnemu Kościoła w Brazylii. Wierzymy, że tym szczególnym rodzajem pracy, wystużył sobie niebo, a ludziom, wśród których pracował, niebo przybliżył. R.i.p. *O. Alfons Labudda SVD*